

POPULÁRNY OKULTIZMUS

RUDOLF STEINER

GA 94

V. Život medzi smrťou a novým narodením

3. júla 1906, Lipsko

Dnes budeme študovať človeka od smrti po nové narodenie a budeme sledovať, ako sa to, čo pochádza z minulého života, implantuje do toho budúceho. Po smrti človek zanechá svoje fyzické telo a odovzdá ho Zemi ako mŕtvolu. Ak éterické telo, astrálne telo a Ego vyrastajú z fyzického tela. Bezprostredne po smrti stojí pred dušou celý minulý život od narodenia až po smrť súčasne, ako dlhá séria obrazov. Ale toto pamäťové tablo sa celkom nepodobalo samotným zážitkom, ktoré sme zažili tu na Zemi. Tam sa naše zážitky spájali s pocitmi a dojmami duše, duša sa o ne vnútorne zaujímala. Teraz však všetky tieto skúsenosti konfrontujú dušu v súbore vonkajších, objektívnych skúseností. Každá bolesť, každá radosť s nimi spojená, sú tiché. Tento životný obraz je obrátený k duši, akoby jej bola celkom odcudzená. Chýbajú pocity a nálady. Vidím seba, svojich príbuzných a priateľov v objektívnom obraze, panoráme obrazov. Tento obraz stojí pred dušou, kým sa éterické telo neoddelí od astrálneho tela. Éterické telo sa potom stáva druhou mŕtvolou, ktorú po sebe ľudská bytosť zanechá. Éterické telo sa postupne rozpúšťa v univerzálnom éteri kozmu. Jasnovidec, ktorý pozoruje človeka s priebehom pocitov v tomto stave, zistí, že jeho éterické telo potrebuje dlhý čas, kým sa rozpustí. V prípade idealistu sa

veľmi rýchlo rozpustí. Ale sotva dôjde k rozpusteniu po smrti v prípade okultného učenika alebo dokonca zasvätenca.

Po rozpustení éterického tela sa ľudská bytosť skladá z astrálneho tela a ega. Obrazy jeho životnej panorámy sú veľmi dôležité, pretože sa teraz stávajú silami, ktoré sa vtlačili do astrálneho tela. Transformovali sa, akoby boli nejakým druhom výživy pre astrálne telo.

Kauzálne telo alebo duchovné ja, piaty článok človeka, vyrastá z tohto komplexu síl. Je to kauzálne telo, ktoré si človek uchováva počas dévachanského obdobia a počas všetkých svojich inkarnácií. Keď sa človek po prvý raz inkarnoval – v súčasnosti už nežijeme v rovnakých podmienkach – pozostával len zo štyroch častí: ako fyzické, éterické telo, astrálne telo a Ego. Kauzálne telo existovalo iba ako zárodok. Vzal si to so sebou až do ďalšej inkarnácie. A s každou inkarnáciou rástlo kauzálne telo. Zakaždým, keď sú obrázky pamäte vtlačené do kauzálneho tela, čím ho obohacujú a robia ho komplexnejším.

Po prechode cez Kamalocu má ľudská bytosť svoje Ego a svoje kauzálne telo a je obalená svojim astrálnym telom. Najprv musíte prežiť celý jeho minulý život spätne, zažiť každú najmenšiu akciu do všetkých detailov. Musí sa zastaviť pred každou skúsenosťou svojho minulého života a prežiť ho ešte raz, spätne. Až potom môže vstúpiť do Devachanu.

Skutočnosť, že každý detail nášho minulého života prežívame v opačnom poradí, so sebou prináša to, že až teraz môžeme skutočne poznať svoje vlastné činy, pretože ich účinky na nás samých zažívame. V prípade každého činu teraz zažívame stav duše človeka, proti ktorému sa čin obrátil. Zažívame bolesti a radosti, ktoré sme spôsobili iným ľuďom, prežívame ich zvnútra. V Kamaloca nie je nič, čo sme urobili iným, čo by sa nestalo našou vlastnou skúsenosťou. Tu musíme použiť túto vetu: čo si zasial, budeš žať.

Zoberme si jeden príklad, ktorý sa vzťahuje na túto retrogresívnu skúsenosť: vivisekciu. To úzko súvisí s materialistickým smerovaním modernej vedy. Postavenie stredoveku by považovalo za hlúpe študovať život rezaním živého tela a ničiť v živote. V tom čase bolo veľa ľudí, a najmä lekárov, ešte jasnovidcov, a preto mohli vidieť cez fyzické telo. Táto sila videnia sa však stratila a keďže už nedokážeme nahliadnuť do vnútorných hlbín ľudského organizmu, ľudia ho začali rozrezávať a pitvať. Ale vivisektori zarezávajú do života. Po smrti sa aktivuje karma, zákon príčiny a následku. Menej do úvahy prichádza zámer, ktorý vedie k vivisekcii. Vivisektor musí na sebe zažiť výsledky svojich činov. V kamaloke teraz musí vydržať a prežiť každú bolesť, ktorú zvieraťu spôsobil. Neskôr sa vedecký zámer, ktorý ho podnietil k vivisekcii, prepojí s jeho karmou.

Všetko zlé, čo si robí nároky na osobnosť človeka, je tak osvetlené. Tento proces je ukončený, ľudská bytosť opustí svoje astrálne telo a zanechá ho ako tretiu mŕtvolu. Potom pokračuje v živote so svojím Egom a jeho príčinným telom. Astrálne telo, ktoré odložil, už nie je potrebné pre jeho ďalšie stavy existencie.

Pozrime sa ešte raz na vplyv života Kamaloca na dušu. Ak sme zranili inú osobu, musíme toto zranenie zažiť sami v Kamaloce; pociťujeme účinky, ktoré toto zranenie vyvolalo na tom druhom. Tým, že prejdeme touto skúsenosťou, sme varovaní pre ďalší pozemský život. Naše skúsenosti v Kamaloca sú trvalé a sú skvelé pre dušu vo forme silného písania. Jasnovidec môže vždy vnímať astrálne mŕtvoly na astrálnej úrovni, pretože sa pomaly rozpúšťajú.

Duša potom vstúpi do devachanského sveta. Tam môže ľudská bytosť spracovať všetko, čo prijala počas svojej existencie v Kamaloke, všetko vryté do duše. V kontinentálnom regióne Devachan všetky naše skúsenosti zmenili sily. V atmosférickej oblasti Devachan opäť zažívame všetky pocity a nálady, ktoré v nás vznikli. Účinky našich vlastných činov, pocity a nálady, ktoré

prežívame, prúdia do nás a stávajú sa schopnosťami. V nasledujúcom pozemskom živote sa všetky skúsenosti, ktoré sme zažili počas nášho pozemského života, objavujú vo forme schopností a talentov. V tomto procese premeny skúseností na schopnosti je obsiahnutý pocit neobmedzenej blaženosti. To, čo do nás prúdilo, je duchovným náprotivkom pocitu zadumanej sliepky.

Keď sa všetko uložené v kauzálnom tele premení na capacity, človek začne kráčať po ceste, ktorá ho vedie späť na Zem. Je veľmi zaujímavé jasnozrivo pozorovať tieto duše, ktoré sa vracajú na Zem. Jasnovidec v nich vidí tvary, ktoré pripomínajú zvony strieľajúce neuveriteľnou rýchlosťou cez astrálnu rovinu na všetky strany. Tieto formy vznikajú tak, že vracajúca sa ľudská bytosť sa musí obklopiť novou astrálnou substanciou. Je to nová astrálna látka, ktorá sa zhromažďuje okolo jadra človeka a dá sa to porovnať s nasledujúcim procesom: V krabici sú železné piliny a pod ňou magnet. Piliny sa usporiadali v súlade so smerom síl prúdiacich z magnetu. Ľudská bytosť, ktorá sa vracia z Devachanu, zbiera astrálnu substanciu z astrálnej roviny z mnohých rôznych smerov a substancia sa usporiada spôsobom, ktorý zodpovedá jej individuálnej prirodzenosti. Tento stav streľby približne pred vstupom do novej inkarnácie trvá len krátko, zvyčajne niekoľko hodín. Zvonový tvar je všeobecný, ktorý obsahuje každý odtieň farby. V tomto stave sa ľudská bytosť skladá z ega a kauzálneho tela a teraz si musí vytvoriť nové astrálne telo presne zodpovedajúce tomu, čo vyvinul v Devachane; US forme a mimo astrálnej substancie. Celá jeho dispozícia tak získava zafarbenie, ktoré zodpovedá jeho premeneným zážitkom.

Potom musí byť pridané nové éterické telo. Zdá sa, že astrálna substancia prichádza sama od seba, aby sa začlenila do ľudskej štruktúry, ale nie je to isté v prípade éterickej substancie. Existujú bytosti, ktoré na začiatku nemajú nič spoločné s individualitou človeka. Nazývajú sa Mahadevas. Aj mimo Devachan majú určitý

význam v ľudskom živote. Človek neovláda svoje telo do takej miery, ako si myslí. Iné bytosti prebývajú v jeho troch telách a sú v nich aktívne. Človek je úplne doma a majstrom duše je len vo štvrtej časti svojej bytosti, vo svojom Egu. Mahadevovia patria medzi tie bytosti, ktoré žijú v človeku; ovplyvňujú jeho éterické telo a sú schopné dať človeku správny druh éterického tela. Ostatné bytosti ho potom vedú k rodičom a v súlade s dedičnými podmienkami k tej rodine a ľudskému zárodku, ktoré najviac zodpovedajú schopnostiam a vlastnostiam reinkarnovaného človeka.

Naozaj veľmi zriedka sa nová inkarnovaná ľudská bytosť úplne zmestí do svojho fyzického tela. Mnohé disharmónie sú spôsobené tým, že do toho celkom nezapadá, mnohé vnútorné disharmónie. V súčasnosti je možné nájsť len také fyzické telo, ktoré približne sedí.

Keď sa nájde vhodné miesto pre inkarnáciu, Lipiky, elementárne Bytosti, vedú ľudskú bytosť k vhodnej rodine a až v momente počatia sa astrálne telo obalí éterickým telom. Tak ako sú Mahadevovia spojení s éterickým telom, tak aj Lipikovia sú spojení s fyzickým telom. Všetky tieto procesy vo všeobecnosti trvajú len niekoľko okamihov.

Počas prvých mesiacov po počatí je aktívne iba kauzálne telo; okolo siedmeho týždňa začína byť aktívne éterické telo a počnúc siedmym mesiacom sa sily astrálneho tela začínajú približovať k ľudskej bytosti.